

ELŐFIZETESI ÁR:
 Egész évre . . . 4 ft.
 Félévre . . . 2 ft.
 Negyed évre . . . 1 ft.

MEGTELEN
 minden szombat

E lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, a pénzügyi közlemények pedig a kiadó-hivatalhoz küldendők.

SZENTESI LAP.

Vegyes tartalmu hetiközlöny.

HIRDETÉSI ÁRAK
 3 hasáboz petit-órét egyszeri hirdetésnél 18 kr., 2 hasábozért 12 kr., 1 hasábozért 6 kr. számítottak.

NYILTÉR
 minden egyes sora 15 kr.

BÉLYEGDIJ
 egy beiktatásnál 30 kr.

Bérmentellen levelek nem fogadtatnak el.

ARANY JÁNOS.

Egy megtört, sirba vágyó test szállt alá, hogy az örök természeti rend törvényei szerint ásvány-elemeire bomladozzék, s egy megtörhetetlen, fényes szellem szállt ugyanakkor föl, a csillagok föl, hogy elvegye odafönn is részét, a halhatatlanságot, melyet ideleeni kivívt magának örök időkre, míg nemzeteik lesznek!

Mert a bölcsőre nézve is létezik tegnap, a síra nézve is — holnap.

Ó a magyarok halottja, de az egész emberiségnek halhatatlansága.

Mint halhatatlant nem tarthatjuk csupán a miénknek. Híre, neve, dicsősége betölti az egész földet. Szellemének enyészhetetlen alkotásait közös kincseikül kéri a polgárosult nemzetek, az egész művelt világ; de mint halott egyedül a miénk, s mi nem engedünk más koporsójára borulni. . .

Mert mi többet veszítettünk benne, mint mások. Azok csak a költőt veszítették, mi a költőt s a honfit.

Pedig az ő örökbecsű műveiben költészet és hazafiság egygyé forrva elváhatatlan volt. Ma már igaz, diákokaink legtöbbször a hazafiság is csak — *költészet*. De azelőtt nálunk a költők a haza és szabadság katonái voltak.

És ő is az volt. Az volt a remény; a harcok; az elnyomatás; s az volt a kibékülés korszakában. Soha nem volt dalának egy hangja sem, életének egy tette sem a hatalom dicsőítésére. Sőt ellenkezőleg. Hazafiság volt minden dalában, a legfőbb honszerelme. Tanu rá mindjárt első műve az *„Elvesztett alkotmány”* (1845) melyről ugyan Vörösmarty mint pályabíró azt mondá, hogy nyelve irodalmunk vas-korszakára emlékeztet, de melyben a komikum s satyra jól kezelt, erős fegyvereivel az akkori megyei életben tüntette. Ő vad kinövészeket sikerült elortorozza; tanu reá korszakalkotó *„Tudija”* (1847) melylyel a magyar népies époszt megteremté, s egy műremeken felül a népnek régi dicsőségéről századokra szóló lelkesítő, hazafias olvashányt adott; tanu reá *„Művésztan”* (1848) melyben a hősi kor küzdelmeinek egy fényes lapját tárta fel nemzetének; s tanuk erre kiváltképpen szabadságharcunk kinos befejezte után, az önkény és elnyomatás sötét korszakában irt *„allegorikus költeményei*, melyek akkor Jókai regényeivel együtt a szabadság egyedüli *„örvénnyé”* valának, s melyek a frissen nyomott lappal faluról falura, házról házra vándorolva új erőt, lelkesedést, kitartást öntöttek a eszűggedő nemzetbe; — és esodaszép *„balladák”,* a költői tökély e mesterművei, melyben odavágja a király (Eldvárd) arcába büszke fájdalommal a szörnyű vádat:

„Fegyver csörög, halál hörög,
 A nap vertóba száll, —
 Vészszaga gyúl az őji vad...
 Te tetted ezt király!
 Levágva népünk ezrei,
 Halomba, miert kereszti,
 Hogy sírva tallózz, a ki él...
 Király! te tetted ezt!”

Sőt midőn már a kiegyezés létrejött nemzet és trón között, melyre nézve nagy számítottunk sohasem feleli el örök memorandumként fölemlíteni Deák Ferencz szavait, hogy: a mit a nyílt erőszak a nemzetről elveszen, azt vissza lehet még szerezni, de a mit mi magunk adunk fel, az örökre elveszett, s mely kiegyezés még ma sem egyéb, mint a nemzet életkérdései, e hullám-óriások által ostromolt gát, Arany akkor is maradt, a ki volt Kard, a mely nem török, de meg sem is hajlik; ő akkor sem fogadta el a kibékülésre nyújtott kezét. S bátran elmondhatjuk, hogy ha Kossuth, a nemzet államférfia, volt odakünn az „*első til-*

takozás, Arany, a nemzet dalnoka, volt ideben a néma *„tiltakozás”* az új szövetség ellen. Mikor — mintegy a kibékülés egyik jelét — tudván kívül őt is, a nemzet legnagyobb élő költőjét, szentistván-rendjellel „kitüntették”, kemény szavakkal, melyeket talán ma is alig lehetne papírra tenni, utasítá azt el magától. A rendjelt, mely már egyszer megadatott, lehetetlenné vált el nem fogadni. De ő határozottan kijelentette, hogy nem fogadja el. Hozzá legközelebb álló barátainak — mint én tudom Szász Károlynak és Csengerinek egész könyörgésig menő érveléseire volt szükség, hogy valami „rendkívüli” ne történjék, hogy a már megtörténtet *„meg nem történté”* ne tegye. Végre — de csupán azon feltétel alatt fogadta el, hogy *„nem fogja azt senkinek megköszönni*. A mi pedig mulhatatlan dolog ily esetekben. Képzhetni, mily kínosak ígérhettek ezt neki meg, s mily nehezen vihették ki. Hanem azért mégsem köszönte meg és nem is viselte.

A magyar költők különben úgy látszik, nem igen fogadnak el bizonyos helyről rendjeleket, s nem igen háborgatja álmukat a különféle kis-, nagy-, és közép-kereszt. Van nekünk elég keresztünk. E tekintetben csak Jókai Mór tudom kivételnek; ő neki megvan ugyanaz a keresztje, a mit Arany János — meg nem köszönt. De — persze — Jókai Mór azt megköszönte, sőt — mint látszik — még folyton köszöni.

Arany tehát a nemzet és trón közt létrejött e kiegyezést mindig ignorálta, „vigasztalás” lelke csak a multakhoz fordult. Ő nem akarta látni a közös hazát, hanem látott egy vértől szentelt országot a Kárpátoktól az Adriáig, s látott egy életerős, egységes, szabad, büszke népet, s látott — a hősi multakat dicsőítve, prófétai lelkével egy szebb, magasabb jövőt, melyben e nemzet, mint egy földre tipró Antaeus újra fölemelkedik; s öntudatra jutva a zsibbadásból, világra szóló hangon visszaköveteli isten és nemzetek ítélő-széke előtt azt, a mi őt megilleti, a miről le nem mondhatott!

Arany János nemesak e hazának, de a népnek is fia és költője volt. Egyszerű, földműves szülők nádófeleli kunyhójában született 1817. évi mártius havában N.-Szalontán. A nép közé küldte le őt — mondhatók — a gondviselés, hogy annak szép, tiszta nyelvét szívja lelkébe; büjját, panasztát hogy megértse, szívén viselje, s küzdjön a nép javán, boldogságán és szellemi előmenetelén, s hogy ott tanulja meg, mi a magyarok zivatáros napjaiban fegyvere, békében kenyere, hogy ott tanulja meg a néptől, a nép között, a hol legjobban tudják azt ma is, szeretni e hazát. — Ő volt Petőfivel együtt a költészetben, irodalomban a magyar népies iskolának — melyet Petőfi tévesen „magyar romantikus iskolának” szeretett nevezni, feje és megalkotója, és bátran mondhatni: ő neki ez iskola megalapításában Petőfiénél is nagyobb érdemei vannak. Már Erdélyi János is a 40-50-es évek kitűnő műtitésze így nyilatkozik róla 1847-ben: „Kisfaludy Károlytól Petőfi Sándorig nem sikerült egy költőnek is a népiest oly tisztán tüntetni elő, mint Aranynak; amazoknál egyes részek sikerültek, itt az egész öntés; amott mindig találkozott szó, fűzés, fordulat, kép, gondolat, mely az irodalom befolyását érezette, itt a népies jellem részben és egészben hiven tentartatott.” (Magy. szépirodalmi szemle 1847. 2. sz. 22. l.) De nem lehet itt céloim, sem terem Arany költői működését aesthetikailag körvonalozni és méltatni, sem életrajzát, melyet kiki más helyekről ugyis kétséggelkül ismer, közölni csupán azt akartam kiemelni, hogy ő az újabb irodalmi irány, a magyar népies iskolának, ha nem teremője, de mindenestre mestere, feje.

Méltó volna szólani aesthetikai és hírlap-irodalmi működéséről is. De e helyen elég annyit felemlíteni, hogy az ő „Koszorúja” óta, melyet — akadémiai fötitkárú választásakor abbahagyott, — jóformán komolyan számot tevő irodalmi, aesthetikai és kritikai lapunk

nines is. Heti lapjaink vagy vén kisasszonyok számára szerkesztett, szabásmintákkal ellátott közlönyökké, vagy értéktelen, közönségre erőszakolt ingyenélők prytaeumává váltak, a kiket az irodalompartolás címén a közönségnek kell kitarania.

Petőfi és Arany. E két alak magaslik ki, mint két óriás nemzeti irodalmuk utóbbi negyven évi történelmében évszázadokra kihatólag. Arany a békés alkotás és erély, Petőfi a szilajság és harc, mindkettő azonban a haza és szabadság dalnoka. — Mig Petőfi joggal dalolhatja:

„Kert e szív, a hol leg-
 Illatos virágid
 Nyílnak szerelem,
 Bánya ez, a mely a
 Szabadság számára
 Kardvasat terem;” —

Addig Arany egész szerényen azt mondja költészetéről, hogy az

„Nem hajósok lámpatornya,
 Mely felé küzd száz vitorla,
 Mely sugrát hinti távol...
 Elég, ha nekem világol!”

Jól mondja báró Kemény Zsigmond, hogy: „vagy tejetlenség, vagy hanyatlás jele, ha a közönség a szépirodalmat nem becsüli.” Igaz. Bármely ép, életerős nemzetnek, mely a világtörténelem színpadán nem csupán markábn nyomott szerepet akar lejátszani, szüksége vaa, mindig költőkre, épuigy mint államférfiakra tudósokra, munkásokra. Csakhogy az olyan költők, kiket isten jókedvében ad a nemzetnek, kiket magas kegyében küld le, mint „levelet, melybe örök igazságit saját kezével irta,” az olyan költők, kik saját halhatatlanságukkal nemzetüket is — még elpusztultuk után is — halhatatlanokká teszik, mint Homér, Anakreon az ós görög-, Ovid, Horác, Virgil a római-, Ossian a gael-nemzetet, azok kétszeres becsülést érdemelnek nemzetüktől, mely nagyjaiban él és nagyjaiban mindig önmagát tiszteli meg. . . .

De ezt a becsülést, ezt a dicsőséget nemesak éreszobrokban kell megadni.

Kossuth és az 1848-iki nagyszerű törvényalkotások az előjogokat megtörték, s a népet az alkotmány sáncába bevették a törvény előtti egyenlőség és köztelheviselés kimondása által. Petőfi és Arany más téren nem kisebbet tettek. Ők bevitték a népet, a népiest az irodalomba, megtisztították, felfrissítették a nyelvet, s mondhatni, *ők adták egy nyelvet a nemzetnek.*

Rójjá le a nemzet halálját, nagybecsülését ily nagyjai iránt azzal, hogy az irányt, melyet kijelöltek, soha szem elől ne téveszesse az eszméket, melyeket örökbecsű műveikben leraktak, szívbe vegye, s az életben tovább gyümölcsöztesse a törekvésekben, melyeket hazáért, szabadságért áldoztak, s melyeket életükkel megpecsételtek, hűséges követője legyen.

Mert azok a szobrok a mindent megőrlő időben el fognak porlani, de e hazának élni s e nemzetnek boldogulni kell!

Filó Lajos.

Szentes, 1882. okt. 25.

Az új városháza építésének ügye, mint értesültünk, a legközelebbi városi közgyűlésen tárgyalás alá fog kerülni. Arról, hogy szükség-e a városháza építése, irunk fölösleges, mert ezt ma már a város közönsége egyértelmű óhajlásának lehet tekintenünk.

Az tehát, hogy a városháza, hova előbb megépíttessék, kérdés tárgya nem lehet. Nagy és fontos kérdés azonban a városunk jövő rendezésére nézve messz-küha 6, hogy hova építjük a városházát. Az építés tervezésével megbízott küldöttség eddig elfogadott véleménye szerint a városháza oda építtetnék, a jelenlegi városháza telkére úgy, hogy a megyeház és új városháza között lesz nyitva egy utca, a Jurenák Ede és városháza közötti utca pedig az új városháza udvartelkéhez csatoltatnék. Így itt elég nagy terület lenne arra, hogy rajta egy új díszes városháza elhelyezhető legyen.

Minél közelebb állunk azon időponthoz, hogy az új városháza építése s annak végleges elhelyezése felett döntsön a képviselőtestület, annál kevésbé bírnak megbarátkozni azon eszmével, hogy az új városháza a küldöttség által kiszemelt helyen építtessék, mert ha vesszük azon kellemes hatást, melyet rák a megyeház imponáló képe gyakorol, az által, mert homlokzatával a város piacterére néz, akkor előre érezzük azon kellemetlen benyomást, melyet bennünk annak elgondolása költ, hogy az új városháza a megyeház mellett egy a Jurenák féle ház által egészen eltakart szegletre helyeztessék.

A városházát, ha már nagy összegre menő építkezésekbe megyünk, egy a megyeházéhoz hasonló nyílt térre kell építenünk, milyenül vehetjük a nagyvendéglő helyét, Haris házat, a református kántorlakot, a szomszéd portákat hozzá véve, vagy a megyeház mellett a református iskola helyét, az egyház tulajdonát képező szomszéd portával és az ott közbeeső utca térrel. Ezek azon helyek, melyeket városháza körül alkalmasnak lehet tekinteni, és hogy az építkezés a kor izlésének, középítészeti érdekeknek, s a jmi különösen fő, a jövő kor igényének is teljesen megfeleljen: a városnak nem szabad kicsinyesnek és krajaeroskodónak lenni, hanem lehetőleg meg kell hozni az áldozatot, hogy ezen hely egyikét vagy másikat városháza körül megszerezze. Szerintünk a négy hely között a legalkalmasabb, legimpozansabb lenne a megyeház melletti nagy iskola helye, hol egy vonalban két diszes monumentalis középület tekintene egymás mellett a piaci föltérre. Készség sem szenved azonban, hogy miután ez a hely a református egyházé s rája nagy és erős iskolai épület van, nem volna könnyen és olcsón a város részére megszerezhető. Ha vesszük azonban, hogy az által, mert a megyeháza az iskola mellé lett építve, az iskola itt közoktatási szempontból vesztett értékéből, mert a közélet színterétől megválasztván napról napra előforduló zaj és mozgalom zavarja állandóan a nyugalmat és esendit, melyet az iskolai oktatás föltétlenül megkíván.

Ha ezt a körülményt komolyan figyelembe vesszük, akkor a szentesi ref. egyháznak nem szabad föltétlenül ragaszkodni a kérdéses iskola helyéhez és meg kell attól válnia, ha a város neki biztosítást nyújt, ezen iskola helyett egy alkalmasabb helyen, újabb épületnek emelésére.

Az egyháznak ugyanis ott van a régi kántorlak és paplak telke, hol úgy is szándékban van egy diszes épületnek emelése, ide kellene a mai helyen egy új kényelmes iskolát építenie. S hogy a város két nagy érdeket oldhasson meg egyszerre, lehetne az egyházzal való egyezkedést oda vinni, hogy midőn az épít, úgy építkezzék, hogy a város által fenntartott gymnasium számára is állandóan kellő hely biztosíttassék. Így el lehetne érni, hogy a Széchenyikert visszaadtnék tulajdonképpeni rendeltetésének.

Lenne ez Szentesnek egy diszes mulató helye és egyszersmind, mint ilyen, egy igen jelentékeny jövedelmi forrása. Mert midőn a

megyeszékháza ide jön: Szentesnek, mint megyei székháznak, egy közszórakozási helyről gondoskodnia kell. A Széchenyi kertnek ez az egyedüli rendeltetése és ha a város az itteni épületekhez általános italmérési jogot ad, akkor ezen helyért évenként 3—4 ezer forint bért fog kapni. Ez az összeg körülbelül oly tökének felel meg, milyenért az egyház telkét nemcsak megszerezhetné a város; de megnyerhetné azt is, hogy az új iskola építésével a polgári iskola és gymnasium állandó elhelyezéséről gondoskodva lenne.

Ami az ezen tervszerint elfoglalandó egyik paplakot illeti, ez pótolható volna a mai professori lakkkal és a professornak pedig az építendő új iskolában adtnék lakás.

Az érdekeknek kölcsönösen vett komoly megfontolása mellett ez a kérdés úgy volna megoldható, hogy nyerne a város és nyerne az egyház.

Gondolkozunk felette, hogy a terv, mint netán a kivitel módzatai felett.

Világ folyása.

E hét folyamában ismét egy király-gyilkosság kísérlet döbbentette meg a világot. Ugyanis f. hó 24-én Milán szeb királyra Markovics Jefrem szeb ezredes özvegye revolverből rált.

Mint annak idején lapunk is közölte, Milán király Bécsből a bolgár fejedelem látogatására Ruscsukba utazott, s onnan e hét elején volt visszatérendő. A román rendőrség nyomára jött annak, hogy Milán ellen merénylet terveztek és pedig az öszeszküvök azon hajót, melyen a király utazandó volt, levegőbe akarták röpíteni. Milán értesülvén az őt fenyegető veszélyről, az elől úgy tért ki, hogy a hivatalosan megállapított utazási tervet megváltoztatta. Így azon nyugodt hitben érkezett Belgrádba, hogy a tervezett merénylet megküszitani sikerült. Megérkezésekor szerencsés utazásának örömeire egyházi ünnepélyt rendeztek; s a király a hajóról egyenesen a templomba ment a királynéval együtt. A templomot tengeri sokaig töltötte meg, s a merénylő nő is itt várt a királyra. Markovicsné feltűnő izgatottsággal tudakozta a jelenlévőktől, ha valjon a király meg fog-e jelenni az egyházi ünnepélyen? S midőn a királyt e templomba belépni látta, hirtelen utat törve magának a legelső sorban egy oszlop mellett foglalt állást; azon pillanatban, a mikor a király hozzá két lépésnyi távolságra érkezett, a köpenye alatt rejtvegetett revolvert előrántva, lött; s látván, hogy lövése nem talált, másik lövést is intézett, a mi szintén eredménytelen maradván, harmadszor is tüzelni akart, karját közben Milán szárnysegéde föltartóztatta. Mindjárt az első lövés után a királyné hangos sikoltozással férjére borult, hogy azt a gölyő ellen saját testével védezzé; a második lövés után a király visszafordult, és nejét a kint váró kocsiába vitte. Természetes dolog, hogy az esemény a közönséget rendkívül izgatottságra hozta, a merénylő nő betörték, és míg a rendőrségnek nagy nehezen sikerült hatalmába kerítenie, addig súlyosan elverték. Maga Milán mindent elkövetett, a nép leszállítására, fáradozása azonban sikertelen maradt, hangját a rettenetes lárma elnyelte. A mit maga is belátván, palotájába elhajtott. A merénylő nő a rendőrség a nép dühre elől egy házba vitte, s a tömeget több ízben szétoszlásra szólította föl, de sikertelenül, mert a nép a merénylő nő vééré szomjazott; a mit látván a rendőrség, az épület falát kibontotta, s úgy szállította Markovicsné egy mellékután át a rendőrtörőkség épületébe. Markovicsné nyomban kibálgattatván, kijelentette, hogy büntársai ninesenek, a merénylőre senki által felbuzgatva nem volt, hanem azt egyedül személyes bosszúból követte el. Az azonban megtartott házkutatás semmi lényeges eredményre nem vezetett; mindamellett egy belgrádi szocialista lap szerkesztője, ki Markovicsnéval összeköt-

tetésben állott, zintén elfogott, s egyáltalában a nyomozás a legnagyobb tevékenységgel folyamatba vétetett. A vizsgálat eddigi eredménye azt igazolja, hogy ez csakugyan nem volt politikai merénylet, hanem a merénylő nő személyes bosszújának kifolyása; Markovicsné ugyanis férjét néhány hónappal ez előtt a hadi törvényszék halálra ítélte; s midőn a kétségbeesett nő Milán elé akart járulni, kegyelem kérés végett, a király őt el sem fogadta, hanem azt izenta neki, hogy öszeszküvök számára nines kegyelem. Készségbeesésben a szegény nő táviratot intézett fogoly férjéhez, melyben azt kérőzde, hogy szabad lesz e őt börtönében meglátogatnia; mire a hadbírószék azon durva és kegyetlen választ küldte, hogy „a címzett már a föld alatt van, azért a távirat nem kézbesíthető,“ s Markovics ezredes akkora már csakugyan föbe is lövetett. A megtört lelkű asszony azóta folyvást a fájdalom és kétségbeesés napjait élte annyira, hogy környezete már a megbolyndástól kezdte félteni. A mint híre járt, hogy a király újból visszatért, Markovicsné is Belgrádba költözött, s azóta ott teljes visszavonultságba élt.

Markovicsné Magyarországon született, egy újvidéki ügyvéd leánya volt; férjét rendkívül szerette, s így több mint valószínű, hogy a merényletet csakugyan bosszúból követte el, annyival is inkább, mivel maig is azon szilárd hitben él, hogy férje ártatlanul végeztetett ki. Mindezen enyhítő körülmények dacára a Belgrádban uralkodó hangulat mellett majdnem bizonyosra vehetjük, hogy a szerencsétlen asszony fog itéltetői. Ügyének tárgyalásáról és további sorsáról annak idejében értesíteni fogjuk olvasóinkat.

A trieszti bumba merénylet hőse, Oberdank halálra ítéltetett ugyan, de kivégeztetése még nem történt meg. Anyja kegyelmi kérvényt nyújtott be ő felségéhez; s minthogy az osztrák kormány e kérvényt tekintetelt arra, hogy a merénylő töredelmes vallomást tett és büntársait is megnevezte, pártolólág terjesztette föl, valószínű, hogy ő felsége ismert nagylelkűségénél fogva igazság helyet kegyelmet fog gyakorolni.

A politikai világban e hét folytán semmi említésre méltóbb esemény sem történt. Anglia még mindig folytatja a tárgyalásokat a nagyhatalmakkal Egyiptom ügyében; s a mit e részben tudunk, az mindössze is annyi, miszerint az angol kormány ünnepélyesen kijelenté, hogy a nagyhatalmak hozzájárulása nélkül Egyiptom jövő sorsa felett nem kíván határozni.

A napokban Arabi pasának öszes iratai kézbe kerültek; ezek között van a török kormánnyal folytatott fontos levelezés is, mely a lefoglalt többi iratokkal együtt az egyiptomi főkonulsnak lett átszolgáltatva.

Helyi és vegyes hírek.

— Személyi hírek. Horváth Gyula kormánybiztos urnak erdélyországi magas vendégei Bethlen Gábor, Bethlen Márkus és Haller Jenő grófok f. hó 23-án távoztak körünkől. A kormánybiztos ur személyesen kísérte el vendégeit Szarvasig, s onnan másnap visszaérkezett városunkba.

— Arany János, a nemzet nagy költője, költőinek királyja, f. hó 22-én, Budapesten déli 12 órakor kiszenvedett. Összetörődött, rég beteg agg volt, s a kor miatt — melyet csak nyaranként karlsbadi és margitszigeti fürdőzései enyhítettek, már évek óta kevés örömet élvezhetett az életnek. Jó előre lehetett a nemzet készülvén halálára, mégis oly váratlanul jött, s oly fájdalmas hatást keltett az egész hazaszerte. — Az egész nemzet osztatlanul és méltán siratta. — Tisza miniszterelnök királyunk és királynénk nevében a költő özvegyéhez meleg részvét sorokat intéztek, ugyszintén Klotild főhercegnő is. Ravatala a magyar tudós akadémia oszloposarnokában állíttatott fel, hol Deák Ferenc rovatala is állott. A számtalan koszorú között, melyek a ravatalt elborították ott volt a magyar kormány, a magyar képviselőház, a magyar tud. akadémia, a Kisfaludy, Petőfi társaságok, a Kőlessey-egyesület, a

TÁRCA.

A TITKOS JEGY.

— Beszély. —
Ira: B. F.

A hús oktoberi éji légben az ügyvéd fölzaklatott vére csillapalni kezdett. A föllobbant szerelmi érzet felett kezdett győzni az ész szava, mely folyton azt prédicálta az ifjunak, hogy: de hát miként is gondolhat ő a gazdag, bájos Récey kisasszonyra, kinek kezére a gazdag főrangnak egész serege vágyik. S meandé tovább gondolkozott az ifju Récey Ida és az ő helyzete közti különbségről, annál neveltségesebbnek tűnt föl, s annál jogosulatlanabb lett előtte a szerelmi érzet, mely keblében a Récey kisasszony iránt támadt. Egy szegény ifju proeátor, ki még annyira sem vitte, hogy önálló háziartása volna, kinek a legnagyobb szorgalom mellett sines anyji jövedelme, meenyiből egy nő el bírta tartani, szerelemre gerjed, nőstülére gondol és nem is oly nő akar bírni, ki a háziartás gondjaiban osztozani fog vele, panasz nélkül bírja túrni a nélkülözést, hanem egy oly nő, ki magas rangban, nagy kényelemben élt és még nagyobb kényelmeit igényel férje oldalán, mert nem gyermekek többé, hogy anyja parancsára hallgasson, hanem parancsnokló uraője férje házatnak. Fekete Ferkó maga kineveté magát, midőn ide gondolt és eszébe jutott, hogy, ha ő ma nősülni skarna, csak úgy bírni eltartani házat, ha neje kényeret vinne oda. Szegény proeátor, amily hirtelen támadt keblében a szerelmi érzet, éppen oly hirtelen meggyőzte magát, hogy ez nem egyéb egy ifju lélek ábrándozásánál az elérhetlen messziég után. És azután eszébe jutott a

költőnek örök igaz szava: „ábrándozás az élet megtörtője, mely kanesalul festett egekbe néz.“

Az ifju meggyőzte magát, hogy lehetetlen ami után vágyakozik; de azért csak fájt a szíve és kitért az ajkán az elkeseredés szava, hogy: „miért is vagyok szegény? — és ha már ennek születtem, miért lopta Amor keblembe az érzelmet, mely egy elérhetlen paradicsom fölvössége után üldözi lelkemet. — Azután szépen vissza ment a kastélyba és lemondott hirtelen jött elhatározásáról, hogy másnap köszönés nélkül hagyja el Kállót. Maradni kell gondolá az ifju, mert a hirtelen távozás, külföle magyarázatokra adhat alkalmat. Hogy szobájába juthasson a társalgó ajtaja előtt kellett elmennie. Az ifju nem gondolt arra, hogy vele törődjék valaki, pedig a társaságban három egyénnek igen felűnt az ifju korai felrehozálása. A három egyén egyike Ida, másik a Haragos Bálint és a harmadik az ügyvéd neje volt.

Ida oda ment sógorához és az ügyvéd hollétéről kérdező

— Nem tudom, felelt egykedvűen a principális.

— De talán rosszul, lett menj kérlek és nézd meg, hogy nines-e valami baja?

— Eh mit törődöl vele annyira?

— Hát nem vendégünk-e ő nekünk? kérde a meglepetés, sőt hántódás hangján a leány.

— Igaz, felelt szárazon az ügyvéd.

— Hát menj kérlek, tudni skarom, hogy nines-e valami baja? Mégis nem illenék őt; mert egyszerű, szegény ifju, elhanyagolnunk.

Haragos Bálint haragosan ment, hogy az ifjut felkeresse és éppen akkor nyitá ki a társalgó ajtaját, midőn az ifju ott ment el.

— Hol jár ön barátom? — szólt a principális segédjéhez: mindenkinek feltűnt távozása.

Az ifju megütődve emelte fel fejét; ön trófal principális ur, mondá: vajon ki törődnek velem?

— Talán megsértette őnt valaki?

— Nem.

— Mért húzódik tehát ön föltre?

— Fáj a fejem, felelt zavarral az ifju, s azzal jó éjt köszönt és távozott.

Haragos Bálint nem tudta megérteni e magavi-seletet. — Hiszen gondolá, ha szereti Idát, akkor nem kellene neki föltre húzódni. — Hatha ők nejevel együtt ok nélkül vették gyanuba az ifjut, ennek eszében sines, de hogy is merészelne Récey Idára gondolni. — Az ügyvéd egy pillanat alatt a legjobb véleménynyel kezdett lenni az ifju iránt, azért azonban egy esepet sem haragudott, hogy az ifju feküdni ment; mert a család tekintélyét látta abban esorbitva, hogy sógor-ője egy fiatal leány meggondolatlanságával egészen bizalmasan beszólget a névtelen, szegény ifjával. — Egészen meglepődve ment vissza a terembe és adta tudára Idának, hogy Fekete urnak fáj a feje és ma nem fogja magát mutatni.

— Kér felelt sajnálkozva Ida.

— Mi a kár? kérde a fület hegyező természet tábornok.

— Hogy Fekete ur föfájása miatt kénytelen volt társaságunkból föltre húzódni.

— Szegény ördög, mit törődünk vele, mondá a tábornok, kinek szintén szurta szemét, hogy a baronesz sokat beszólgetett az ifjával.

— Tábornok ur, szólt sértődött hangon a leány: ő nekünk vendégünk.

— Tudom, felelt gúnyosan a tábornok.

Ida haragosan nézett a tábornokra és szó nélkül fordult el tőle.

(Folyt. köv.)

nemzeti kaszinó, a nemzeti és népszínház, a budapesti testvér-egyetem ifjúsága, a bécsi írók és hírlapírók egylete, a francia-kör, a magyar földhitel-intézet, a nagy-körösi ref. főiskola és egyháztanács, számos közintézetek, egyletek és egyesek koszorú, s melyet először kellett volna említenünk, *József főhercegünk két koszorúja*. — Budapest a közintézetekre és számos magánházon gyászlobogók lüzettek, az iskolák bezúntattak, s a budapesti és vidéki napilapok gászkeretben jelentek meg, a debreceni főiskolai ifjúság kimondta, hogy két hétig gyászt visel. A temetésre a költő szülővárosa, Nagyszalonta és Nagy-körös, hol a költő a ref. főgimnáziumban 9 évig tanárkodott, küldöttségeket menesztettek, ez utóbbi Filó Lajos lelkész vezetése alatt. A temetés e hó 24-én, délután ment végbe roppant számú gyászoló — közönség nagy részével mellet. Gyászbeszédeket Török Pál, a dunamelléki ref. egyházkerület püspöke, továbbá Szász Károly az akadémia, Gyulai Pál a Kisfaludy-társaság nevében tartottak; s ugy síremlékére, mint felállítandó szobrára országsszerte lelkes gyűjtések és adakozások indultak meg, melyek sorát a főváros ezer forintra nyitotta meg, s melytől kétségkívül egy magyar város sem fog elmaradni. A nemzet magához méltón temette el, s magához méltón fogja hirdetni dicsőségét nagy költőjének, ki mint ember is a magyar nemzet komoly méltóságának és erényeinek oly hű kifejezője volt. Számos nagybecsű kiadatlan művet hagyott hátra köztük „Buda halála”-nak második részét „Csaba királyfi” cíművel. Diszes műveit a műfordításokkal együtt *Kötés* Mór adandja ki. Feltűnést keltett, hogy a királyi család, bár Gödöllőn tartózkodik, sem Petőfi szobra leleplezésénél, sem a nemzet e nagyjának temetésén nem képviseltette magát. A költő méltóságát lapunk más helyén találja a t. olvasó Filó Lajos jelenleg körünkben időző budapesti ügyvédjelölt ur s fiatal írók tollából.

— **Horváth Gyula** kormánybiztos f. hó 22-én Rambovskai nagytermében fényes estélyt adott. Lapunk múlt számában felsorolt főri vendégeken kívül jelen volt a kormánybiztosági tisztikar, megyei, városi, járási bírósági, adóhivatali és egyházi személyzet nagy része, s az értelmiség és gazdaközönség köréből is számosan, összesen mintegy 100 vendég. Talán említünk is felesleges, hogy toasztokban nem volt hiány; s a jó kívánatok özöne árasztotta el az erdélyi vendégeket, a házi gazdát a jelen voltak és a távolevőket egyaránt. Lapunk szűk tere nem enged meg, meg, hogy az elmondott szép beszédeket reprodukáljuk; elég legyen megjegyeznünk, hogy magasröptű, szellemes felkötésűeket hallottunk, s hogy e részen különösen a házi gazda és tiszteltes Filó János ur excelláltak. A derült jó kedv és barátságos hangulat által fűszerezett lakoma reggel 6 órákor ért véget; s csak a tiszts igazságot constatáljuk, midőn azt állítjuk, hogy e minden tekintetben sikerült diszes estély a jelen voltak mindenkor kedves emléket fogja képezni.

— **Kitüntetés.** A szentesi iparos ifjak képző és segélyező egylete hallja s tisztelete jelöléséül. Zsoldos Ferenc urat tiszteletbeli tagnak választván meg, az erről szóló diszkormányt az ünnepelt iparügybarátának f. évi okt. 31-én a e ház diszes termében fogja átadni. A diszkormány-átnyújtás a következő ünnepély programmal fog eszközölni: 1. Délután 4 órákor egy küldöttség meghívja az ünnepelt az ünnepély színhelyére. 2. Megérkezésekor az egyleti énekkar a himnust énekli. 3. Az egyleti elnök üdvözlő beszédet tart az ünnepeltnek. 4. Az egyleti énekkar záróként egy dalt énekel. 5. Banquet. A banquethez külön aláírási ív van kibocsátva, s az egyleti szolgálat a meghívottak részére rendelkezésre áll. Ezen ünnepély iránt az iparos körökben igen nagy érdeklődéssel vannak.

— **Szentháromság-szobor.** Tudvalevőleg két rom. cath. polgártársunk kegyes vallásos érzületből egy szentháromság-szobrot szándékozik városunkban felállítani; minek folytán a rom. cath. egyház előjárósága megkereste a város hatóságát, hogy a szobornak helyet jelöljön ki, s a képv. test. ki is jelölte a rom. cath. plébánia előtti tért. Azonban az egyház ezen kijelöléssel nincs megelégedve, s azt kívánja, hogy a szobornak a mostani járási bírósági épület előtt lévő téren adassék hely, mivel e tért a tervbe vett impozáns szobor helyétül méltóbbnak találja. Hly értelemben új megkeresés intéztetett a városhoz, mely a legközelebbi közgyűlésen kerül tárgyalás alá.

— **Jász-Nagy-Kun-Szebenmegye** alispánja Sipos Orbán ur — mint hírlak — az állam szolgálatába fog lépni, s így megváltik rövid idő alatt alispáni állásától. Ha e hír való, midőn Sipos Orbán elnöke a szajlahómezővársárhelyi vasutgyi bizottságnak, kivánatos volna, ha állásától való távozás előtt a végrehajtó bizottságot összehívna. Különb is mi egészen megbotránkoztatónak érezzük az állását.

— **A Pap Lajosné** szül. Hejja Rozália asszony ellen emelt vád — legnagyobb örömről teljesen alapítvának bizonyult. A dolog felderítése valóban gondviselészerű véletlenségnek köszönhető, melynekül az ég tudja meddig tarthatta volna az ártatlanul vádolt nőt az ellene hámulatlan vakmerő szemérmelenséggel és elvetemült lelketlenséggel színterhezott sőtöt gyann. A kétségbeesett férj Pap Lajos ur ugyanis emlékezett arra, hogy egy fővárosi lapban olvasta,

miszerint Vancsik Anna nevű szolgáló leány lopás miatt a budapesti rendőrség által körözötték; mindjárt arra a gondolatra jött, hogy az a leány azonos lehet a töle megszökött szolgálóval; tehát a kérdéses lapot a hatóságnak bemutatván, sejtelmét a vizsgálatot vezető járási bírósággal közölte. Ennek következtében vizsgáló bíró kérdést intézett Budapestre, honnét azon válasz érkezett, hogy Vancsik Anna a budapesti kir. törvényszék börtönében van fogva; mire a bíróság a személyazonosság megállapíthatása végett a leány lekiáltását kérte. Egyidejűleg azonban Pap Lajos is a fővárosba utazott, s ott csakugyan rátalált a keresett leányra. Midőn Pap Lajossal szembesítették, azonnal felismerte volt gazdáját, s aztán remegő hangon, reszkette vallotta be, hogy ő az, aki töle két év előtts megszökött, s azóta a fővárosban szolgált; szököse okán azt mondotta, hogy nagyon vágyott Budapestre, mert azt hallotta, ott jobb sorsa van a eselődnek; — hogy holhírét költötték, arról tudomása nem volt. Az örömdetes eseményt Pap Lajos azonnal megsgörnyözte családjának, az ügyesség pedig hívtalálból tudatta a járási bírósággal, hogy a holtnak volt leány megkerült, s Szentesre szállították. — Ezek után lélektanai rejtély ugymond az „Egyetértés” — hogy mi vihette a feladót, Kösánét a hamis vádaskodásra. Megérdemelt büntetését nem kerüli el, azonban bármint büntessék is, bűnhődése a tettehez fűződő szomorú emléket nem fogja kitörölni, a méltatlanul szenvedett szegény nő szivéből, kit neléz sorsa pár nap alatt is megtört.

— **Közmunkaügy.** Szentesváros lakossága ellen elrendelt közmunka vizsgálat folyama alatt érdekesnek tartjuk felemlíteni, hogy ha a múlt évi dec. 15-én itt működött és a szentesiek jóakaratót mutató küldöttségi elnök Kádár Hendrik megyei főszámvevő által a közigazgatási bizottsághoz tett jelentés adatai a valóságnak megfelelőnek; azon esetre Kádár ur szerint a szentesiek által 1881-ben eltagadtatott 2539 db. iga vonó jószág. Ennek minden dbja után 1 frt 20 krt és 1 frt 20 krtal két iga napszámot véve 8493 frt 60 kr tagadtatott 1881-ben. A tagadásért 3-szoros bírságot véve 25,480 frt 80 krt kellene az egyeseknek azon egy év után fizetni. S midőn Kádár ur szerint az 1882-ik évi összeírás alig jobb az előbbinél, haladva ez évben is az ő számítása után lehet venni 3200 db. eltagadtatott iga jószágot, mely után a fentebbi számítással 22,040 frt lenne fizetendő. Vagyis a két évi közmunka után kellene fizetni bírsággal az egyeseknek nem többet, csak 47,520 frt 80 krt. Sajnos hogy a közigazgatási bizottság a mélyen tisztelt főszámvevő urnak ezen a szentesiek iránt tul jó akarattal összeállított jelentését véve tett a közmunka közlekedési miniszteriumhoz jelentést és ott ezen előmítő számokat véve a legszigorubb vizsgálatot követelnék és pedig természetesen egyénekenkénti kintüntetést azoknak, kik en az iszonyu bírság behajtandó lesz. Különös, hogy a főszámvevő ur anélkül, hogy Szentesen csak a legkevésbé is megkísérelte volna a próbákat, ő kész adatokat jelent be az eltagadtatott közmunkáról. Hiszik azonban, hogy a most megkezdett vizsgálat folyamán be fog igazolni, hogy a főszámvevő ur jóakaratu jelentése nagyon is téves és légből vett adatokon nyugszik.

— **A Marostorkolattól Apátfalvaig** terjedő védőtöltés kiépítésének válatata felett f. hó 23-án megtartott zárt ajánlati versenyre 8 ajánlat adatott be. A beadott ajánlatok között Kutlány Jánosé volt a legolcsóbb, ki a 36 kilométer hosszú vonalat, tekintet nélkül az anyag gödrök távoltságára 65 munkanap kikötése mellett 55 és fél kr. egységi ár mellett vállalta el köbméterenként. Ha tekintetbe vesszük, hogy ezen munkánál a miniszterium köbméterenként 75 kr. egységi árat állapított meg, akkor Kutlány ur ajánlatát föltétlenül előnyösnek kell tekintenünk. Így biztosra lehet venni, hogy Kutlány János vállalkozó ajánlata a magas kormány által el fog fogadtatni és a marosi munkálatok rövid idő alatt meg fognak kezdeni. Kutlány urban egyébiránt különben is egy jó hiteli vállalkozót nyert az állam.

— **A Békéscsaba Apátfalvaig** eső árterületeket illetőleg megkezdett lapunk múlt számában tévesen „*azonosításnak*” jelzett, tulajdonképpen pedig *áttervezésnek* munkálatra vonatkozó ciklusnak térszűke miatt lapunk jövő számára kellett hagynunk.

— **A Békény-mindszenti** társulatra f. évre holdanként 3 frtos kirovás volt megállapítva. Midőn azonban ez igen terhes lett volna. Horváth Gyula kormánybiztos ur elrendelte, hogy ez évre holdanként csak 1 frt 50 krt. szedessék be. Ezen kirovási összegnek hova előbb leendő befizetésére közlérszételés útján már fel is van hívva az érdekeltek.

— **Az adóvégrehajtás** nagy erélyvel folyik városunkban. Magocsi adófelügyelői fogalmazó van itt ki bátról házra hajtja a végrehajtókat és exequatit derűre-borura. Ki a tisztelt végrehajtók látogatásának kellenemeléségétől meg akarja kímélni becses hajlékát, lát jól teszi, ha siet lefizetni adóhátralékát.

— **Mint értesültünk,** a városi lakosság ellen elrendelt közmunkaügyi vizsgálat érdekében, f. évi nov. 2-kára mindazok be lettek szólítva, a városi tanács-terembe leendő megjelenésre, akiknek az 1881. és 1882. évre szóló közmunkaösszeírás teljesítése alkalomával iga okreik voltak. — E helyen mi is figyel-

meztetjük az érdekelteket, hogy saját érdekközlő a kintzött napon és helyen minél nagyobb számmal jelenjenek meg.

— **Nagy veszteség** érte e hó 24-én éjjel Cakó Igné polgártársunkat, ki gyalui pusztai birtokára ment közben Kun-Szent-Márton alatt átkelvény a Körözson, ügyeinek elintézése végett a Körözson parton levő „Betekints” esárdába bement és lovait künn hagyta anélkül, hogy istrángjaikat levetette volna. Míg a gazda bent dolgait végezte, az alatt a lovak — nem tudni mi — okból — megindultak és a merdek partról a Körözsbe hulltak, hol mind a három ló odaveszett. Cakó azon hiedelemben, hogy lovai a közelbeni tanyájára mentek, nyugodtan indult utánok, de mily nagy lón azonban meglepetése midőn lovait nem odahaza, hanem másnap reggel a Körözs hullámaif közepette találta fel.

— **Irodalom.** Megjelent az „**Önügyvéd**” 3 kiadásának 12-ik füzet. (Irtta KNORR ALAJOS, kiadja ifj. N a g e l O t t ó Budapest.) E füzetben a beadványok bélyegére és bélyegmentességére vonatkozó szabályok közlése után áttér a szerző a bírósági beadványokra, értekezik a bírói illetőségről, általában különösen pedig a személyi bírói illetőségről, az ügy bírósági illetőségről, a váltó és kereskedelmi ügyekben illetőségről, a végrehajtás és esődügyekben illetőségre végre a kisebb peres ügyekben illetőségről és a bírói érdekeltségről. Ez ut n ismerteti a perbeli képviselet szabályait, különösen az ügyvédkezdés szervezetét, az ügyvédek jogait és kötelezségeit; annak utána a peres eljárás különböző neimeit ismertetvén, különösen értekezik a pertári eljárásról, a keresetekről, a beadványok benyújtásának és kézbesítésének módjáról, a keresetek elintézéséről; ismerteti a pertárban eljárást és a pertárnok kötelezségeit, az egyes periratokat nevezetesen az illetőségű kifogásokat, vizsonkeresetet, elleniratot, választ, vizsonválaszt, végiratot és ellenvégiratot; végre a perbeli bizonyításról, különösen a beismerésről és okiratokról értekezik. Ezen igen érdekes füzet ára 30 kr. (Az eddig megjelent első tíz füzet külön füzve, mint a munka első felkötete kapható minden könyvkereskedésben. Ára 3 frt.

— **Üzleti értesítés.** Szentes 1882 oct. 27. Buza árák a hét folytán ugy alakultak a hogy az idő biztatta vagy esüggesztette kereskedőinket készleteik olcsóbb vagy drágább szállíthatása iránt a Tiszáig, mert ha az ut megtalál nagyon rounlani 50–60 kr szállítási díj a Tiszáig veszteséget mutat a kereskedőnek, valamint szinte az is terhére esik a helybeli forgalomnak hogy most megvásárolt gabnáját 6 holnap mulva majd tavasszal vitetheti tovább. Buza árák elsőrendű 8 frt 30 kr. 8 frt 50 kr középrendű 8 frt 8 frt 20 kr. Árpa, kukorica, zab, köles csak helyi fogyasztásra vétetik mindég csak köböllel számítva árpa 4 frt 50 kr. Zab 3 frt 40 kr. 3 frt 60 kr. Köles 4 frt 4 frt 50 kr. Ceőves kukorica vékája 50 — 60 kr. Ó szalonna m. m. 100 frt. Uj szalonna 80 frt.

— **Kivonat** Szentes város híresztelő könyvéből: Nyiry Sándor vaskereskedőnél egy jókarban levő zongora jutányos árért eladó. — Jordán Imre házánál többféle épületfák és nagymennyiségű deszkák, oszlopok való, kész jászlok rácsesal, mestergerendák jutányos áron kaphatók. — Kanász Sárának II. t. 18. sz. alatti háza eladó vagy haszonbérbe kiadó. — Görbe Nagy Mihály II. t. 17. sz. háza eladó. Ifj. Kozma Lajosnak az I. t. 658. számú Nánási Nagy Sándor fele háza, a nagymomáson egy I. oszt. földje és egy öt tízi fűje eladó. — Szilágyi Sándornak II. t. 456. sz. jóménőségű tetőnek való kákája van eladó. — Bán Szabó Balint III. t. 476. sz. háza eladó. — Özv. Patáki Gáborné vekeklaposi 3 hold földje eladó. III. t. 17. sz. — Vince János III. t. 444. sz. háza eladó. — Tóth Sándor örököse II. t. 473. sz. házuk eladó. — Juhász József IV. t. 264. sz. háza eladó. — Özv. Lévi Márkusné felsőréti 16 hold földje eladó és I. t. 501. sz. házával egy külön lakás bérbe kiadó. — Rázs Molnár Sándornak I. t. 446. sz. házával rőszje van eladó. — Özv. Csuka Kiss Mihályné III. t. 553. sz. háza eladó. — Özv. Kormány Sándorné alsóréti 12 hold földje haszonbérbe kiadó. — Halász Sz. Mihályné I. t. 110. sz. háza eladó, értekezni lehet vele I. t. 119. sz. a. — Özv. Gere Jánosné IV. t. 398. sz. háza eladó. — Pap Balint dönati egy fertály földje tanyáépítlettel együtt eladó. — Soós Mihály I. t. 448. sz. a. lakosnak a békédi szőlőben bogármunkához való szilfák, aztán nyárfa és körtefaderékak vannak eladók. — Balog Antal I. t. 424. számú házával lakás van haszonbérbe kiadó. — Sarkadi Nagy István I. t. 717. sz. háza bérbe kiadó, a felső réten 10 hold földje kedvező feltételek mellett eladó. — Varga Imre cserép kályha készítő II. t. 816. sz. a. tudatja a t. c. közönséggel, hogy cserép-kályhák felállítását vagy kijavítását elvállal. — Okt. 22 diki banquet alkalmával a Rambovskai szálloda tornében egy vesets kalap jobbal elcsesztetett, a károsult fél visszaszerelése végett jelentkeztetik a lap kiadóhivatalában. — A kinek 4 vagy 5 segélyegyleti részvénye van eladó, az jelentkezzen a szerkesztőségél.

Felolós szerkesztő: **Sima Ferenc.**

Hirdetés.

Alólirt könyvkötészetébe egy, legalább 4 demí osztályt vég ett fia **tanoncul** felvétetik.

Dezső Sándor.

Hirdetés.

Van szerencsém városunk és környéke n. é. közönségének tudomására hozni, miszerint a cséplést bevégeztem, úgy, mint ezelőtt, vállalom minden gazdasági eszközök javítását, különösen gőzkazánoknak szalmafütésre való átalakítását és abban lévő csöveinek be és kirakását. Cséplőgépek javításáért járó díjat csak akkor veszem föl, ha a cséplő a jó munkaképességét bebizonyítja. Készítetek a kútak befagyása ellen való könnyű óvszert.

Elvállalom mindenféle gépek megrendelését, annak várakozásra való fizetés mellett.

Pontos munkák által nyert bizalmat s a t. közönségnek becses pártfogását továbbra is kérem

tisztelettel
Buzás Albert
gépész.

Szentesen, Kurcpart I. t. 9. sz.

70,000 2-od oszt. téglá eladó

Schwartz Pál
vállalkozónál.

Hirdetés.

Ezennel bátorkodom a t. c. közönségnek tudomására juttatni, miszerint a már több évek óta fennálló **üveg, porcellán, tükör és lámpa kereskedésemet**

ujjonnan, dusan berendeztem, u. m.: **tükör félében**, fali, lábön álló, öltöző és toilet tükörök aranyozott, mint diófa rájákkal, a legújabb divat szerint alakilag kidolgozva, a legfinomabb belgái fehér üveggel ellátva.

Porcellánból minden alakú étkező, théás és kávés servicek a legutányosabb áron, u. m.: 6 személynek théás service a legfinomabb porcellánból csak 4 frt, 3 frt 50 kr.

Üveg féléből mindennemű kávés és boros poharak, üvegek köszörült és közönségesek.

Lámpa féléből tartok még idáig helyben a legnagyobb választékban csakis a **Ditmar-féle** gyárból asztali, fali, függő lámpákat és lustereket.

Üvegezési munkát a legolcsóbban elvállalom, szükség esetében üvegezni a házhoz is kiküldök, úgy szünet elvállalom tükör bevágást és képrámák elkészítését.

A t. c. közönség becses további pártfogását kérve, maradok

tisztelettel
Weisz Bernátné.

Sirkoszorúk.

Ajánlom a n. é. közönség becses figyelmébe helyben legnagyobb választékú

SIRKOSZORU RAKTÁROMAT, melyet az idén személyes bevásárlásom által kitűnően sikerült a legizlésebben és a legújabb divat szerint összeállítani.

A n. é. közönség becses pártfogását kérem

tisztelettel
Weisz Bernátné.

Nagy választékban „sirkoszorúk“ 50 krtól 20 frtig darabja Hoffmann Jakabnál Szentesen.

Van szerencsém városunk és környéke n. é. közönségének tudomására hozni, miszerint bevásárlási utazásomról haza érkezvén, onnan a lehető legújabb és legszebb *téli cikkeket* választottam. Bátorkodom tehát azokra a t. közönség becses figyelmét felhívni dus választékban és olcsóbban mint bárhol, legjobb gyártmányu *vilóghírű muszka bagaria bőr és posztó, meleg férfi, női és gyermek cipők, gyermek lakkos száru kis csizmák, éjszaksarki legújabb férfi zephir kabátok, férfi merino alsó ingek és nadrágok, angol női zephir mellények, kötött női alsó nadrágok, zephir gyapju kendők, legjobb prágai glacé szarvasbőr és posztó kesztyűk, lábtűk, kézi munkák, kötött és castor női és gyermek harisnyák, fuszeklik, muffok, posztó és skinksz férfi és gyermek sapkák, shawlok, vigonya, zephir, knitting, merino, csfós és egyszínű kötő téli harisnyákra való pamutok, úgy amerikai, potteendorfi és harlandi legjobb kötő pamutok, és többféle itt el nem sorolt dísz norinbergi rövid árúk.*

Sirkoszorúk 50 krtól 20 frtig darabja. — Acél 4 kerekű gyermek hinta kocsi — Nyergelt falovak gyermekek részére. — Legújabb szerkezetű francia találmányu selyem és teve szőr esernyők, ingek, gallérok, nyakkendők, menyasszonyi myrtus koszorúk, fátolok, fehér atlasz cipők, bemenő gallérok, virágok, kezdett kézi munkák.

Azon biztosítással, miszerint igyekeztem mindenkor oda fog irányulni, hogy a n. é. közönséget a lehető legegyszerűsebben, és pontos kiszolgáltatás által már a meglévő bizalmat irányomba, ez által mind inkább még növeljem a t. közönségnek becses pártfogását továbbra is kikérve

alázatos szolgálja

Hoffmann Jakab.

Kézi bőrdobók, fakofferek, legújabb találmányu gyermek oskóla táskák.

Hoffmann Jakab dísz, norinbergi és rövid áru üzlete Szentesen.

Vidéki rendelvények pontosan eszközöltnék. Csomagolás ingyen.

Hirdetmény.

Felhivatik a birtokos közönség, miszerint mind azok, a kik adás-vétel, esere, örökösödés, átruházás, elkülönítés vagy közérverésen birtokot szereztek, — s a kik ezt még eddig be nem jelentették, — hogy ezen birtok változásait az ide vonatkozó okmányaikkal együtt f. évi november hó 30 áig alulírott hivatalában mulhatatlanul jelentsék be; mert a későbbi bejelentések a jövő 1883. évi földadó kirovásnál figyelembe v-hetők nem lesznek.

Kelt Szentesen, 1882. október hó 10-én.

Johász János,
birtok nyilvttó.

Hirdetés.

A mult havi hirdetésre vonatkozólag értesítem a t. venni szándékozókat, hogy az eladó tárgyak, u. m. lovak, kocsik, ekék, faneműek, szerzőszámok stb. naponta Teesen rendelkezéseikre állanak.

A teési üzletvezetősége.

Knöpfler.

Mária-celli

gyomor-cseppek

jeles hatású gyógyszer
a gyomor minden bántalmái ellen.

és föllámulhatlan az étvágyhiány, gyomor-gyengeség, rosszszagú lehellet, szelek, savanyu felbúfás, gés, köllka, gyomorhurut, gyomorgégés, huykéképződés, túlságos nyalkaképződés, sargaság, under és hányás, főfajás (ha az a gyomorból ered) gyomorgégés, székszorulat, a gyomornak túlterheltsége étel és itai által, gífiszta, lép és májbetegség, aranyeres bántalmak ellen.

Egy üveg ára használati utasítással 35 kr.

Kapható Szentesen VÁRADY LAJOS ur gyógyszerárában, valamint az osztrák-magyar birodalom minden nagyobb gyógyszerárában és kereskedésében. — Központi szétküldési raktár nagyban és kicsinyben.

BRADY KÁBOLY,

„órángyalhoz“ címzett gyógyszerárában 18— Kreinzerben, Morvaországban

Tűzi olfa eladás.

Alírott tisztelettel értesítem a tisztelt közönséget, hogy a görögösi szélmalomnál, valamint a Tiszánál is jóminőségű tűzi olfaim vannak eladók.

De a mostani rosz ut és drága fuvarozást tekintve a görögösnél lévő tűzifa legalább 2 frittal kevesebbe kerül ölenként.

Miről a tisztelt közönséget értesíteni kívántam.

Tisztelettel

Itj. Zsoldos Ferenoz.